

men nyheden var jo så, viste det sig, at nu vil statsministeren give tilladelse til, at AIC's arkiver skal åbnes.

Som hr. Søren Søndergaard har sagt, er der sådan set begrænset med nyhed i det. Men jeg vil spørge statsministeren, om der ikke ligger noget paradoksalt i, at den praktiske konsekvens af statsministerens melding er, at nu har ABA reelt lukket arkiverne for alle andre end de forskere, der skal i gang med dem. Det vil sige, at konsekvensen er blevet det modsatte af den åbenhed, som statsministeren gav løfte om forrige torsdag.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej, det er nu ikke rigtigt. Nu må vi jo heller ikke gøre livet mere besværligt, end det er. Det, som jeg har sagt, er: Lad nu forskerne få den nødvendige arbejdsro, den nødvendige afklaring. Nu er opgaven jo heldigvis i dag blevet lidt større, end den var i går, for nu forstår jeg, at alle vil være med på det hold, som AIC og Socialdemokratiet har lagt frem. Det synes jeg er fint. Lad nu forskerne komme i gang med deres arbejde.

Med hensyn til det daglige journalistarbejde og pressens arbejde i øvrigt har jeg også sagt så sent som i går, jeg tror endda, det var på mit pressemøde, at det finder vi nogle praktiske løsninger på, men det må gå for sig i den rigtige rækkefølge. Først må vi have forskningsarbejdet i gang, og så må vi finde de praktiske løsninger på det andet.

Margrete Auken (SF):

Det er vores lidt stive forretningsorden herinde, hvor vi har lavet et hospitalsregiment for regeringen, som gør, at vi er nødt til sådan at hoppe ind og hjælpe hinanden med at stille videre spørgsmål, da der jo kun er to spørgsmål til hovedspørgeren, og jeg vil, havde jeg nær sagt, næsten på hovedspørgerens vegne spørge: Fik vi klar besked om, hvorvidt Socialdemokratiet – Socialdemokratiet, ikke fagbevægelsen, men Socialdemokratiet – vil få lige så åbne arkiver, som vi andre har?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg er heldigvis i den situation, at jeg sådan set ikke har været med til at forhandle spillereglerne, som vi følger i dag, men jeg har mit ansvar, og jeg vedstår det fuldt og helt.

Når det gælder Socialdemokratiet: Ingen problemer. Når man interesserer sig for AIC's arkiv

i den periode, er det jo dels af den årsag, at der har været en række antydninger, som folk i fagbevægelsen og folk i Socialdemokratiet ikke syntes var rimelige og fair, dels ud fra et ønske også fra min side om, at hele historien om den kolde krig bliver skrevet.

Man skal jo huske, at i den kolde krigs periode var der tusindvis og atter tusindvis af socialdemokrater, der blev forfulgt i de besatte øst- og centraleuropæiske lande, og som måtte flygte, bl.a. til Danmark, og der er perioder af den kolde krigs historie, som jeg synes vi trænger til at få skrevet. Det er jeg enig med spørgeren og også fru Margrete Auken i. Det er den balance i hele billedet, jeg gerne vil have frem nu.

De socialdemokrater, der dengang havde en aktivitet, havde det jo, fordi de holdt af deres land, fordi de følte, at de skulle passe på det og på danske arbejdspladser. Jeg vil gerne medvirke til, at hele den historie bliver skrevet, sådan at vores tids ungdom og vores tids medier også kan beskrive det sande billede, og vel at mærke det sande og det hele billede, både fra højre og venstre side i forhold til Socialdemokratiet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 13

Frank Dahlgaard (KF):

Det har været fremme i pressen i den senere tid, at forhandlinger om Schengen og pasunion inden for EU og EØS-området er kørt i stå. Det er noget med, at Norge ikke længere vil betale blodpenge, eller hvad man kalder det. De synes, de har betalt nok, og Spanien blokerer så.

Det, man kan nå frem til ifølge pressen, er en fastlåst situation, hvor vi som nordisk land og som EU-land kan komme til at vælge mellem, om vi skal bevare pasfriheden i Norden, eller vi skal vælge den planlagte pasfrihed inden for EU.

Hvis en sådan ulykkelig situation opstår, hvad vælger statsministeren da?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nu er det jo ikke så lang tid siden, vi har haft en folkeafstemning. Jeg husker, at hr. Frank Dahlgaard var en af dem, der mente, at dette Schengenarbejde skulle vi ikke deltage i, hvor mit synspunkt var regeringens, og det er det stadig: at årsagen til, at det er fornuftigt at deltage i Schengensamarbejdet, er, at dette land